

Sygn. akt II Cz 638/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 13 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Marian Raszewski

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużników W. M. i M. M.

z udziałem wierzyciela Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

na czynność Komornika Sądowego w postaci dokonania opisu i oszacowania nieruchomości dla których Sąd Rejonowy w Pleszewie prowadzi księgi wieczyste (...)

w przedmiocie zażalenia dłużników

na postanowienie Sądu Rejonowego w Pleszewie

z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. akt I Co 221/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 638/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Pleszewie odrzucił, jako wniesioną po upływie ustawowego terminu, skargę dłużników W. M.

i M. M. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym

w P. w postaci dokonania opisu i oszacowania nieruchomości, dla których Sąd Rejonowy w Pleszewie prowadzi księgi wieczyste (...)

i (...)

W uzasadnieniu wskazano, iż skarżący odpisy postanowień o przyjęciu operatów szacunkowych dla przedmiotowych nieruchomości oraz obwieszczenia o ukończeniu opisu

i oszacowania tych nieruchomości otrzymali w dniu 30 kwietnia 2013 r. Komornik Sądowy pouczył dłużników o terminie i trybie zaskarżenia opisu i oszacowania. Tym samym skarga wniesiona 19 sierpnia 2014 r., jako spóźniona, podlegała odrzuceniu tym bardziej, że dłużnicy w ustawowym terminie, tj. w dniu 7 maja 2013 r. wnieśli skargi na

wspomniane czynności Komornika Sądowego, które postanowieniami z dnia 6 czerwca 2013 r., wydanymi w sprawach sygn. akt VI Co 886/13 i IV Co 885/13, zostały oddalone przez Sąd Rejonowy w Jarocinie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P..

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli dłużnicy M. M. i W. M. zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia oraz podjęcia działań kontrolnych w trybie 759 § 2 k.p.c.

W uzasadnieniu powielono zarzuty wobec dokonanej wyceny przedmiotowych nieruchomości oraz wniesiono o „zabezpieczenie zażalenia” poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego rozpoznania zażalenia.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując materiał zebrany w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach komorniczych prowadzonych pod sygn. akt Km 2070/12 a także zarzuty skarżących podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, iż przepisy prawa ściśle określają termin do wniesienia skargi

na czynność komornika na opis i oszacowanie nieruchomości (art. 950 k.p.c.). O terminie tym dłużnicy zostali pouczeni przez komornika sądowego (k. 320, k. 327, k. 324 akt komorniczych prowadzonych pod sygn. akt Km 2070/12). Nie ulega również żadnej wątpliwości, iż dłużnicy skorzystali z przysługującego im prawa zaskarżając opis i oszacowanie skargami wniesionymi w dniu 7 maja 2013 r. (k. 330 – 332, k. 334 – 336 akt komorniczych prowadzonych pod sygn. akt Km 2070/12). Sprawy ze skarg na czynność komornika zostały prawomocnie rozstrzygnięte przez Sąd Rejonowy w Jarocinie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P. w sprawach prowadzonych pod sygn. VI Co 885/13 i VI Co 886/13 (k. 367 – 368, k. 369 – 370 akt komorniczych prowadzonych pod sygn. akt Km 2070/12).

Skarżący powielając swoje zarzuty wobec konkretnych kwot wskazanych przez biegłego rzeczoznawcę majątkowego w zakresie wyceny nieruchomości zupełnie pomijają fakt, iż przepisy prawa ściśle określają również konsekwencje wystąpienia ze skargą na czynność komornika sądowego po upływie ustawowego terminu.

Zgodnie z brzmieniem art. 767³ k.p.c. Sąd odrzuca spóźnioną skargę na czynność komornika, tym samym nie posiada uprawnienia do badania zarzutów merytorycznych wobec opisu i oszacowania nieruchomości.

Zaznaczyć również należy, iż Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż w niniejszej sprawie nie ma żadnych podstaw do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c., albowiem subiektywne przekonanie dłużników o zaniżeniu wartości dokonanej wyceny i oszacowania przedmiotowych nieruchomości, przy braku jakichkolwiek merytorycznych argumentów w tym zakresie, nie uzasadnia podjęcia przez Sąd czynności nadzorczych z urzędu wobec Komornika Sądowego. Podkreślić przy tym należy, iż dłużnicy po raz kolejny podnoszą argumenty o zaniżeniu wskazanych przez biegłego wartości bez powołania się i oparcia swoich twierdzeń na obiektywnych okolicznościach. Dłużnicy nie podjęli również nawet próby wykazania, iż zaszły istotne zmiany w stanie przedmiotowych nieruchomości, a na obecnym etapie postępowania, po prawomocnym rozpoznaniu skarg na czynności komornika w dniu 6 czerwca 2013 r. tylko wykazanie takich okoliczności mogłoby stanowić przesłankę do dokonania dodatkowego opisu i oszacowania przedmiotowych nieruchomości (art. 951 k.p.c.).

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na fakt, iż orzeczenie Sądu Okręgowego jest prawomocne z chwilą jego wydania wnioski o udzielenie zabezpieczenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania zażaleniowego uznać należało za bezprzedmiotowy.

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski